

СВЕТА ЛИТУРГИЯ В НЕДЕЛЯ СИРОПУСТНА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

В името на Отца и Сина и Светия Дух!

Възлюбени в Господа братя и сестри,

Ето че в днешния ден, когато е Сирни Заговезни, сме отново в храма и вече сме в очакване, с трепет на Великопостния Богослужебен кръг, който започва от тази вечер. Навлизаме във време свято. Навлизаме във време, в което наистина всеки от нас трябва да си направи равносметка за това какво, как и колко... Защото нашата основна идея, за да сме тук, в храма, е да спасим душите си. Да направим една равносметка за това – вървим ли в правия път, как да влезем ние в тези пости, как да се справяме с тях, за да бъдат спасителни за нас, защото както могат да са за спасение, така могат и да са за осъждане. Въпроси, които много често би трябвало да си задаваме. Защото голяма е нашата гордост, голяма гордост... – вяра в собствените сили, че ние, ако решим нещо да направим, можем да го направим и да не търсим Бога. Едва ли не Бог е нещо допълнително... Бог е основата на всичко. Бог реши ли нещо, то се случва. Всички сте се разболявали сигурно. Тогава разбираме колко сме слаби. Именно в такъв момент можем да видим какви са ни силите, какво можем да преборим и какво не. Да, да си чревоугодим ще можем и без Божиата помощ, да бъдем горделиви също, да ходим на места, където не е богоугодно – също и тогава смятаме, че сме много силни, особено ако имаме и някой лев в джоба. Но в момента, в който дойде някакво страдание, тогава виждаме каква ни е силата и колко сме незначителни. И тогава започваме да пълним църквата, да ходим всеки ден, да търсим Бога.

Сега е моментът, братя и сестри, да станем малко, поне малко по-добри, да погледнем в това, вътрешното аз, което обичаме да казваме: „аз, аз!“..., ама ние да го видим отвътре и да видим сами себе си, да видим къде се намираме, защото самозаблудата не води до спасение.

Нека в тези святи дни да можем всички да дадем своята лепта, да влезем в тези дни с вяра и с любов, а да излезем с вътрешното удовлетворение, че сме дали нещо, макар и малко, и сме били наистина съпричастни с Божиите страдания.

Благословиенето на Господа и Неговата милост да са върху всички нас!

Амин.

Протоерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм “Св. пророк Илия” на 26.02.2017 г.

